

Frontline Action

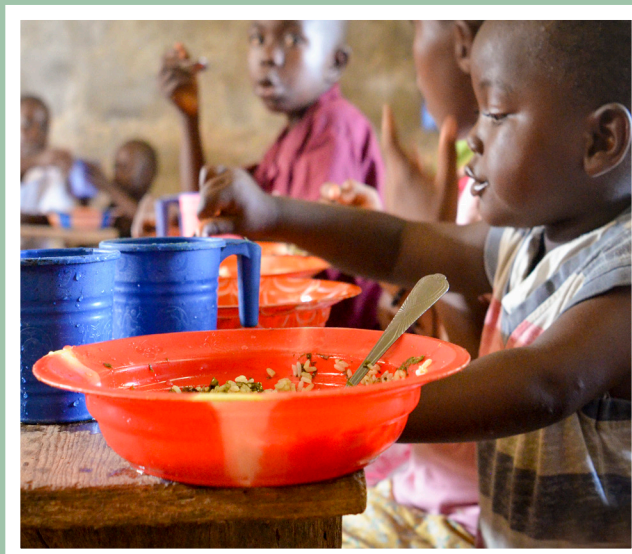
Het WKF-programma zorgt voor gevulde buikjes in Liberia

Meer dan 1200 kinderen in Buchanan hebben hier elke doordeweekse dag profijt van

Het Wereld Kinder Fonds ondersteunt het verzorgen van voedsel voor meer dan duizend kinderen op elke doordeweekse dag in Buchanan in Liberia. Deze arme kinderen zouden lege maagjes hebben als zij niet werden bijgestaan door ruimhartige WKF-donateurs. Wat in 2008 begon met 75 kinderen is uitgegroeid tot drie verschillende plekken waar voedsel wordt verstrekt en dagelijks zo'n 1200 kinderen eten krijgen.

“Bij ons in Liberia is het zo dat wanneer ergens voedsel is, alle ogen daarop gericht zijn,” vertelt Sampson, de coördinator van één van de drie voedselplaatsen. *“Alle mensen hier hebben hulp nodig om aan hun dagelijkse brood te komen.”*

Liberia ligt in puin. De bevolking heeft meer dan 14 jaar te maken gehad met een meedogenloze burgeroorlog, die in 2003 tot een einde kwam. Het land, dat een van de armste landen is in heel Afrika, lag al in puin toen de ebolacrisis in 2014 begon en het westen van Afrika verwoestte. Liberia was het land dat het hardst werd getroffen en de economie, die al zwak was, kwam abrupt tot stilstand toen mensen overleden en anderen,

Kinderen Helpen in een
Wereld vol Armoede

“Het is moeilijk om voor te stellen hoe uitgehongerde mensen nog meer honger kunnen lijden.”

die gegrepen waren door angst, niet meer naar buiten durfden. De gevolgen van armoede, de verwoesting door oorlog en de littekens van de ebola-epidemie blijven ervoor zorgen dat levens in het teken staan van leed.

“Het is moeilijk om voor te stellen hoe uitgehongerde mensen nog meer honger kunnen lijden,” vertelt Allieu Barbue, die toezicht houdt op de voedselplaats in de Fairgroundgemeenschap. *“Door Gods genade hebben we het allemaal overleefd.”*

Ben Wesseh is 12 jaar en is al meer dan vijf jaar ingeschreven. Zijn beide ouders zijn overleden. Hij woont al sinds hij negen maanden oud is bij zijn grootmoeder. Op de vraag hoeveel andere kinderen, broertjes, zusjes, neefjes en nichtjes hun leven te danken hebben aan zijn oma is hij even stil, kijkt op alsof hij aan het tellen is en antwoordt uiteindelijk: *“dat zijn er heel veel.”*

Hij vertelt dat er tijdens de meeste weekenden, als hij thuis is bij zijn grootmoeder, geen voedsel beschikbaar is. Hij kijkt uit naar doordeweekse dagen, zoals maandag, wanneer hij weet dat het voedselhulpprogramma van het WKF open is en hem warm onthaalt. Ben vertelt dat hij aardappelbladeren lekker vindt die in de soep zijn verwerkt. Ook houdt hij van bonen, moambe en

Ben

“De gevolgen van armoede, de verwoesting door oorlog en de littekens van de ebola-epidemie blijven ervoor zorgen dat levens in het teken staan van leed.”

‘bitter ball’, een kleine soort groente die lijkt op een aubergine. Elke maaltijd wordt met liefde bereid en geserveerd door de negen koks.

Ben Wesseh heeft nog nooit in een vliegtuig gezeten, maar hij ziet ze af en toe voorbij komen in de lucht. Hij vertelt dat als hij weg kon vliegen, hij naar Amerika zou gaan. In dat land is er ‘veel’ voedsel, zo heeft hij gehoord.

Net als vele andere kinderen in het programma zegt hij dat hij de rijstmaaltijden, die door het WKF per zeecontainer worden verzonden, erg lekker vindt. Die containers komen aan in de haven van Monrovia en worden naar Buchanan vervoerd. Elke container is gevuld met tot wel 250.000 rijstmaaltijden. Tijdens de ebolacrisis heeft het WKF twee extra noodleveringen met maaltijden gestuurd als aanvulling voor de kinderen die deelnemen aan het voedselprogramma en deze maaltijden werden ook aan mensen van de lokale gemeenschap uitgedeeld. De huidige burgemeester van Buchanan, die tijdens de ebolacrisis leraar was, zegt dat hij de epidemie dankzij de rijstmaaltijden van het WKF heeft overleefd toen hij werkloos was doordat de overheid scholen had gesloten.

“Ik wil een licht zijn voor kinderen zoals ik, die dachten dat er geen hoop was.”

Nanu, uit de vierde klas, vertelt dat ze ontzettend graag haar middelbare school wil afmaken. Het door het WKF ondersteunde programma heeft ervoor gezorgd dat Nanu verder kon leren door op consistente wijze voedsel aan te bieden en door haar schoolgeld te betalen. “Het blijft me hoop geven,” zegt ze, zowel over het voedsel als de financiële steun die haar helpen om haar educatieve doelen te bereiken. Ze heeft een passie voor muziek en houdt van zingen. Ook vindt ze het leuk om te leren hoe je computers gebruikt.

Haar moeder is nooit naar school geweest en niemand in haar familie heeft ooit het niveau van de middelbare school bereikt. Haar moeder heeft een klein tuintje en verkoopt groenten op de markt om Nanu en haar broertjes en zusjes te ondersteunen, maar het is niet genoeg om aan de behoeften van het gezin te kunnen voldoen. Nanu zegt dat haar broer in groep 6 van school moest vanwege financiële tekorten.

Ze maakt zich zorgen over haar land. Ze vertelt dat ze geluk heeft dat ze naar school kan, ook al is het onderwijssysteem beperkt. Er zijn ongeveer 30 computers beschikbaar voor de 600 leerlingen op haar school, zo vertelt ze.

“In Liberia zijn er zoveel kinderen die niet naar school kunnen. We kunnen leren en de toekomst verbeteren als we allemaal samenwerken om kansen te creëren. We kunnen het land beter maken.”

Haar boodschap aan WKF-donateurs? “Blijf ons alstublieft helpen.” Nanu zegt dat het haar droom is om, nadat ze klaar is met school, iets terug te doen en de arme mensen te helpen. *“Ik wil een licht zijn voor kinderen zoals ik, die dachten dat er geen hoop was.”* ■

Website: www.wereldkinderfonds.nl